

ΕΝΑ ΤΕΛΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΥΝΤΟΜΟ ΑΙΩΝΑ

18.1

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ, ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΣΜΟΣ, ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ

Τη στιγμή που μια νέα κλάση συγγραφέων παρουσιάζεται στο προσκήνιο, κατά τις αρχές της δεκαετίας του '70, η Ελλάδα βρίσκεται εδώ και μια τριετία σε κατάσταση στρατιωτικής δικτατορίας. Το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου 1967, που ήρθε ύστερα από μια κλονισμένη πολιτική κατάσταση, αναστέλλει τις πολιτισμικές δραστηριότητες. Η προληπτική λογοκρισία αίρεται ύστερα από δυόμισι χρόνια (στο διάστημα της διάρκειάς της οι αντιφρονούντες απέχουν από κάθε δημόσια εκδήλωση και επομένως από το να δημοσιεύουν), αλλά ο πανικός ανάμεσα στους συγγραφείς δεν αμβλύνεται. Όποιος μπορεί, φεύγει στο εξωτερικό. Αυτό το κλίμα φόβου αλλά και αποκαρδιωτικής ματαίωσης των δημοκρατικών προσδοκιών, από τη μια πλευρά, έδωσε το σύνθημα για να αρχίσει μια αντίσταση των διανοούμενων,¹ που βρήκε στήριγμα διεθνώς, από την άλλη, σταμάτησε κάθε πρωτοβουλία των νέων.

¹ Για την αντίσταση αυτή βλ. το λήμμα *Αντιστασιακή λογοτεχνία* του Α. Αργυρού στην εγκυλοπαίδεια *Πάπυρος Λαρούς Μπριτανικά*, τόμος 10, 1981.

